

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/528/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.637.206/2023/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (dr. Gaudi-Nagy Tamás) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.637.206/2023/3. számú végzése, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Pk.500.274/2023/43. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény D) cikke, G) cikk (2) bekezdése, I. cikk (1) bekezdése, II. cikke, XVI. cikk (1) és (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] 1. Az indítvány alapjául szolgáló ügy jogellenesen Magyarországra hozott gyermek visszavitele iránt indított nemperes eljárás volt, amelyben az eljáró bíróságok kötelezték az apát, hogy gyermekét öt munkanapon belül vigye vissza szokásos tartózkodási helyére.
- [3] 1.1. Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló dokumentumok alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényegét az alábbiak szerint állapította meg. Az indítványozó (kérelmezett) román-magyar állampolgár édesapa és a (kérelmező) román állampolgár édesanya kapcsolatából 2017. június 18-án született gyermek feletti szülői felügyeleti jogot a Bihar Megyei Törvényszék 636/A/2022. számú határozatával részben megváltoztatott Nagyváradai Bíróság 830/2021. számú ítélete alapján – a szülők megegyezése szerint – a szülők közösen gyakorolják. A bíróság megállapítása szerint a gyermek lakóhelye a kérelmező anya állandó lakóhelyével azonos (Románia), emellett szabályozta az indítványozó kapcsolattartáshoz való joga gyakorlásának részleteit is. Az indítványozó a gyermeket

2023. augusztus 28. napján az anya tudta és beleegyezése nélkül Magyarországra hozta, ezt követően a gyermek az anyával nem tart kapcsolatot.

- [4] 1.2. Az édesanya a jogellenesen Magyarországra hozott gyermek visszavitele iránt fordult a magyar bírósághoz.
- [5] A Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 3.Pk.500.274/2023/43. számú végzésével kötelezte az indítványozót, hogy a gyermeket a határozat kihirdetésétől számított öt munkanapon belül vigye vissza a szokásos tartózkodási helyére az édesanyához, Romániába. Az indítványozó a Gyermek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában az 1980. évi október 25. napján kelt szerződés kihirdetéséről szóló 1986. évi 14. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Hágai Egyezmény) 13. cikk *b*) pontja szerinti, a visszavittelt gátló okra hivatkozott, vagyis arra, hogy az édesanya testileg, lelkileg bántalmazza a gyermeket. Erről megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az indítványozó a vélt bántalmazásokról látéletet nem vetetett fel, egy alkalommal (2021-ben) tett feljelentést, de azt visszavonta. Ezt követően sem feljelentést nem tett, sem más eljárást nem kezdeményezett az ügyben. Kitért arra az indokolás továbbá, hogy a visszavitel elrendelése céljából indult eljárásban a bíróságnak nem a szülők nevelési alkalmasságát kell vizsgálnia, annak a szülői felügyelet újra-rendezése iránti eljárásban van helye. Ezért az indítványozó azon bizonyítási indítványának, amely a szülői nevelési alkalmasság vizsgálatára irányult, nem adott helyt (lásd: az elsőfokú bíróság 3.Pk.500.274/2023/43. számú végzésének [47]-[48] indokolási pontjait). Az indítványozó által felhozott testi és lelki bántalmazással összefüggésben a bíróság áttekintette és utalt a szülői felügyelet tárgyában született, a Nagyvárad Bíróság által meghozott 830/2021. számú ítéletre, ahol ezt a kérdést a román bíróság vizsgálta. A bíróság nem állapított meg olyan körülményt, amely a Romániába való visszavitel esetén a gyermek nemzeti-vallási identitás-vesztéséhez, vagy nyelve és kultúrája „ elvesztéséhez ” vezetne. Tekintettel arra, hogy a gyermek kétnyelvű, vagyis magyarul és románul is beszél, a művelődése mindkét módon biztosított. A Hágai Egyezmény 13. cikk második fordulata alapján a bíróság a gyermeket meghallgatta és megállapította, hogy „ a gyermek még nem érte el az érettségének azon fokát, hogy a jelen eljárás tárgyát képező releváns kérdéseket átlássa, és ezekben a kérdésekben átgondolt, a jövőbeni lehetőségeit, hosszútávú céljait és érdekeit is számításba vevő, a saját preferenciáit ilyen módon értékelő, megfontolt nyilatkozatot tegyen ” (Indokolás [59]).
- [6] 1.3. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 50.Pkf.637.206/2023/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság döntését helyben hagyta azzal, hogy a visszavitel határidejét 2024. február 23. napjáig jelölte meg. Az indokolás szerint az elsőfokú bíróság „ a tényállást a jogalap tekintetében megalapozott döntés meghozatalához szükséges mértékben feltárta, az

irányadó anyagi és eljárási szabályokat helyesen alkalmazta, az eljárás adatait okszerűen mérlegelte és ennek eredményeként megalapozott és a gyermek érdekének megfelelő döntéssel rendelte el a gyermek szokásos tartózkodási helyére történő visszavitelét” (lásd: Indokolás [13]). Értékelte a másodfokú bíróság, hogy a gyermek meghallgatása során bizalommal fordult az édesanyához, bántalmazásból eredő félelemnek nem volt nyoma. Tekintettel arra, hogy a Hágai Egyezmény 20. Cikke és 13. Cikk *b)* pontjának alkalmazása valamely állam súlyosan jogsértő, a gyermek életének minden területét átható és közvetlen veszélyt jelentő politikája esetére teszi lehetővé a visszavitel megtagadását, a másodfokú bíróság szerint jelen esetben ennek létét a tények nem igazolták vissza. A másodfokú bíróság továbbá megállapította, hogy az indítványozó „a számára kedvezőtlenül befejeződött román eljárások után, gondos előkészület után jött Magyarországra és tartja vissza a gyermeket olyan körülmények között, hogy itt újabb párkapcsolata és a párkapcsolatával közös gyermeke van és itt, illetve innen akarja stabilizálni az egzisztenciális/anyagi viszonyait” (lásd: Indokolás [16]). A másodfokú bíróság kitért az indítványozó által felhozott bizonyítási indítványok értékelésére is. A (pszichológus) szakértő kirendelésének elmaradásával összefüggésben egyrészt utalt arra, hogy a gyermeket 2023. április 7-én már vizsgálta pszichológus szakértő, a gyermek ítélőképességének megítélése másrészt jogi szakmai kérdés, a megalapozott döntéshez elegendő a bíróság által a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 279. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelése. A másodfokú bíróság hangsúlyozta döntésének indokolásában, hogy „a kérelmezett érvelésében, így a szakértői bizonyítással összefüggésben is szorosan összekapcsolódik a nevelői alkalmasság, a nevelői gyakorlat és a társadalmi/politikai szint által is meghatározott nemzeti/vallási identitás kérdése. A fentebb kifejtettek értelmében a jelen eljárásban az első esetben nem indokolt, a második esetben pedig nem szükséges a szakértői bizonyítás lefolytatása” (Indokolás [20]).

- [7] Az ügyben az önkéntes teljesítés megtagadása miatt végrehajtási eljárás is indult.
- [8] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panasz indítványát. Véleménye szerint a bíróságok nem vizsgálták kellő alapossággal és körültekintéssel, hogy a gyermek visszavitele milyen pszichés vagy testi következményekkel járhat – ezáltal tévesen mérlegelték a Hágai Egyezmény 13. Cikk *b)* pontja szerinti feltételeket –, és ezzel kapcsolatban nem került sor szakértő kirendelésére sem. A bizonyítás és az indokolás hiányossága a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vezetett. Indítványozó állítása szerint a támadott bírói döntések egyáltalán nem tartalmaznak indokolást arra, hogy miért nem állnak fenn a gyermek visszavitelét gátló akadályok.
- [9] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése azért sérült, mert a bíróság figyelmen kívül hagyta az indítványozó által előterjesztett bizonyítékokat, bizonyítási indítványait, illetve az előterjesztett bizonyítékokat nem az indítványozóra kedvezően értékelte, továbbá a tényeket nem megfelelően állapította meg.

- [10] A tisztességes eljárás sérelméből – vagyis az indítványozó szerint elmaradt bizonyításból és kellő indokolás hiányából – következően és azzal összefüggésben sérült az Alaptörvény XVI. cikke is. Az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (2) bekezdése sérelmével összefüggésben az indítványozó előadta, hogy mint szülőnek joga van megválasztani gyermeke nevelésének módját. Az indítvány szerint az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése azért sérült, mert a „gyermek édesapjának sérthetetlen és elidegeníthetetlen joga, hogy (...) Magyarország védje a születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát és biztosítsa a hazánk önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést”. A másodfokú bíróság döntése „a nemzeti/vallási identitás kérdéskörét is tévesen értelmezte” és „a magyar bíróságok sajnálatos módon asszisztáltak ehhez az erőszakos identitásváltáshoz”. Az indítványozó szerint „a felek gyermeke számára csak Magyarországon, jelenlegi biharkeresztesi lakhelyén maradván garantálható a nemzeti önazonosságának és vallásának megőrzése, míg Romániába való visszavitele, ahogy azt már korábban hivatkoztuk, biztosan a nemzeti és hitbeli identitás veszteség áldozatává válna”. Ugyanezen okokra tekintettel sérült az indítványozó szerint az Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdés szerinti azon joga, hogy „szülőknek – illetve az indítvány szerint az indítványozónak, mint szülőnek – joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést”, azonban az eljárás során mellőzték ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványait.
- [11] Azáltal, hogy a bíróságok az indítványozó szerint nem folytattak le kellő bizonyítást a visszavittelt gátló akadályokra, különösen a Hágai Egyezmény 13. cikk *b)* pontja szerinti ok fennállására, a bíróságok megsértették az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [12] Az indítvány felsorolásszerűen hivatkozott továbbá az Alaptörvény D) cikkére, G) cikk (2) bekezdésére, I. cikk (1) bekezdésére, valamint II. cikkére és XXIV. cikk (1) bekezdésére is.
- [13] Hivatkozva az Abtv. 53. § (4) bekezdésére, valamint 61. § (1) bekezdésére az indítványozó a támadott döntések végrehajtásának felfüggesztésének elrendelését is kérte panaszában.
- [14] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [15] 3.1. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben érkezett: a jogerős végzést 2023. november 28-án kézbesítették az indítványozó jogi képviselőjének, az alkotmányjogi panaszt pedig 2024. február 16-án – határidőben – nyújtották be elektronikusan. Az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, mert a folyamatban volt nemperes eljárás kérelmezettjeként érintettnek minősül. A jogi képviselő meghatalmazását csatolták.

- [16] 3.2. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit részben teljesíti: *a)* tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó álláspontja szerint a gyermek visszavitelét alaptörvény-ellenesen lefolytatott eljárásban rendelték el); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.637.206/2023/3. számú végzése, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Pk.500.274/2023/43. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdése]; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét és – az elsőfokú döntésre kiterjedő hatállyal – semmisítse azt meg.
- [17] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény D) cikkére, G) cikk (2) bekezdésére, I. cikk (1) bekezdésére, II. cikkére és XXIV. cikk (1) bekezdésére csupán felsorolásszerűen hivatkozott az indítványozó.
- [18] Az indítvány nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában írt követelményét, mivel az indítványozó nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy jelen ügyben a gyermek visszavitele tárgyában, nemperes eljárásban született bírói döntések miatt és mennyiben sértik az itt felsorolt alaptörvényi rendelkezéseket.
- [19] Az Alaptörvény - indítványozó által is hivatkozott - rendelkezései alapján, különös tekintettel a D) cikkekre és XVI. cikk (1) bekezdésre, kiemelt jelentőséget tulajdonít az állam magyarság védelmére irányuló kötelezettségvállalásának, a gyermekek védelmén keresztül is. Ezen állami felelősségvállalás alapjogi oldalának védelme – elsősorban az Alaptörvény XVI. cikkén keresztül – az Alkotmánybíróságnak is feladata. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelés biztosítása az Alaptörvény szerint kiemelt nemzeti érdek.
- [20] Az ezzel összefüggésben felhívott indítványi hivatkozások kapcsán az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (2) bekezdésének sérelmét az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben állította, ezért az e körben előadott, a tényállás megállapítására, a bizonyítás hiányosságára és a meglévő bizonyítékok bírói értékelésre, továbbá a bíróság jogértelmezésére vonatkozó érveket az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értékelte az Alkotmánybíróság.
- [21] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b)

bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadályá” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[22] A kérelmet mindezek alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében lehet határozottnak tekinteni.

[23] 3.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.

[24] 3.3.1. Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően a gyermek jogellenes külföldre vitele tárgyában folytatott eljárásokra vonatkozóan [lásd például: 3005/2023. (I. 13.) AB határozat; 3466/2022. (XII. 6.) AB határozat; 3375/2018. (XII. 5.) AB határozat; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat].

[25] A jelen alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

[26] 3.3.2. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését illetően mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazza {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}

[27] Az indítvány alapjául szolgáló ügy jogellenesen Magyarországra hozott gyermek visszavitele iránt indított nemperes eljárás volt. Az eljáró bíróságok – figyelemmel arra,

hogyan egy 2022-ben zajlott eljárásban a Biharkeresztesi Törvényszék döntésével meghatározta a szülői felügyelet gyakorlását és a kapcsolattartás szabályait – kötelezték az apát, hogy gyermekét öt munkanapon belül vigye vissza szokásos tartózkodási helyére. A jelen ügyben eljáró bíróságok indokolásukban az indítványozónak az alkotmányjogi panaszban is megismételt felvetéseire reagáltak, kifogásait megvizsgálták. A bírósági döntések részletesen bemutatták döntésük indokait. Így az elsőfokon eljáró bíróság kitért arra, hogy a szülői felügyelet gyakorlásáról és a kapcsolattartás szabályairól szóló román bírósági határozatokat külön eljárás nélkül el kell ismerni, figyelemmel a gyermek személyes jogára, ami a román. Azt is hangsúlyozták a panasz alapjául szolgáló bírósági döntések, hogy a gyermek visszavételének elrendelése iránti kérelem alapuló eljárás nem azonos a szülői felügyelet tárgyában való döntéssel. A szülői felügyelet kérdésében hozott bírósági döntések külön vizsgálták az indítványozó kettős állampolgár apa magyar identitáshoz kötődő érveit, s erre tekintettel jogosították fel a láthatási időben az anya hozzájárulása nélküli határátlépésre. Az elsőfokon eljáró bíróság kitért arra, hogy a gyermeknél kialakult a kétnyelvűség, mindkét nyelvet, így a magyart is Nagyváradon sajátította el, s a román állampolgár anyja maga is jól beszél magyarul. Így mind a magyar, mind a román nyelv és kultúra gyakorlása mindkét szülőnél biztosított. A bíróság utalt arra is, hogy a gyermek magyar identitása a Nagyváradon töltött idő alatt alakult ki. A másodfokon eljáró bíróság megállapította, hogy az eljárás során a felek egyetemesen adták elő azt, hogy a jogerős román döntés értelmében a gyermek 60-40 %-ban van a két szülő gondozásában, így a gyermek mindkét szülője kultúrájának és vallásának hatásaiból közel azonos mértékben részesülhet. Az indítványozó perben felvetett kifogásainak fényében a panasszal támadott bírósági döntések részletesen bemutatták, hogy milyen indokok mentén nem látták alkalmazhatónak a Hágai Egyezmény 13. Cikk b) pontjában rögzített kivételszabályt.

[28] Az indítványozónak a bizonyítási eljárást érintő felvetéseivel kapcsolatban az Alkotmánybíróság a következőkre utal. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a bíróságok által folytatott bizonyítási eljárás terjedelmét és mélységét illetően – főszabály szerint – a következő: a bíróságok a szabad bizonyítás elve alapján járnak el, és a bíróságok „mérlegelési jogkörébe – bizonyítandó tények, bizonyítási eszközök igénybevétele – tartozó döntések” felülbírálatára az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége {3026/2022. (I. 19.) AB végzés, Indokolás [21]-[22]}.

[29] Az „Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményéből a bíróságoknak az a kötelezettsége fakad, hogy a gyermek érdekeit a lehető legszélesebb körben tárják fel és ehhez a gyermek jogellenes elvitele ügyében folytatott eljárásban az összes lehetséges, a felek által felajánlott bizonyítási eszközt igénybe vegyék annak érdekében, hogy a kiskorú gyermek kiemelten védett érdekeit nyilvánvalóan és egyértelműen megállapíthatóvá tegye a bíróság számára” {3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [39]}. Ugyanakkor „a tisztességes

eljáráshoz való jog tekintetében az alkotmányossági vizsgálat csak arra korlátozódik, hogy a bizonyítási kötelezettségüknek a bíróságok eleget tettek-e, azt azonban nem vizsgálja az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy nem jár el negyedfokú bíróságként –, hogy a levont következtetések szakjogilag helyesek-e” {3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [40]}.

- [30] Az Alkotmánybíróság az előbbieken idézett döntések alapján ebben az ügyben sem juthat más következtetésre, mint arra, hogy az indítványozó által felvetett bizonyítási kérdéseket illetően nincs lehetősége az egyébként megindokolt bírósági döntések felülbírálatára. A bíróság részletesen megvizsgálta a szokásos tartózkodási hely kérdését, valamint a Hágai Egyezmény 13. Cikk *b)* pontjába foglaltakkal is kifejezetten foglalkozott. Megjelölte, hogy milyen bizonyítékokra alapította következtetéseit, és megindokolta azt is, hogy egyes bizonyítékokat miért nem tudott döntése alapjául elfogadni, illetve, hogy miért nem tartotta szükségesnek szakértő kirendelését.
- [31] Megállapítható, hogy mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság döntésének indokolásában érdemben számot adott mind az állított, a gyermek visszavitele esetén esetlegesen fennálló testi és lelki bántalmazás vizsgálatáról (lásd az elsőfokú bíróság 3.Pk.500.274/2023/43. számú végzésének [43]-[45], valamint [49]-[53] indokolási pontjait; és a másodfokú bíróság 50.Pkf.637.206/2023/3. számú végzésének [15]-[16] indokolási pontjait), mind pedig a gyermek pszichológus szakértői vizsgálatának elmaradása okairól (lásd az elsőfokú bíróság 3.Pk.500.274/2023/43. számú végzésének [57]-[59] indokolási pontjait; és a másodfokú bíróság 50.Pkf.637.206/2023/3. számú végzésének [18]-[19] indokolási pontjait).
- [32] Kiemelendő továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a Hágai Egyezmény 13. cikk második fordulata alapján személyesen hallgatta meg a gyermeket. Az ügyben alkalmazott, az eljárás tárgyához illeszkedő bizonyítással összefüggésben pedig mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság nyomatékosan utalt arra, hogy a jogellenesen Magyarországra hozott gyermek visszavitele iránt indított eljárásnak nem tárgya a szülők nevelési alkalmassága, tekintettel arra, hogy ez az eljárás nem azonos a szülői felügyelet tárgyában indított eljárással (lásd az elsőfokú bíróság 3.Pk.500.274/2023/43. számú végzésének [46] indokolási pontját; és a másodfokú bíróság 50.Pkf.637.206/2023/3. számú végzésének [20] indokolási pontját).
- [33] Az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntésekkel nem ért egyet, illetve azokat megalapozatlannak tartja, nem tekinthető az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [34] Összefoglalva: az Alkotmánybíróság az ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná.

- [35] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában, valamint 29. §-ban írt befogadási követelményeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.
- [36] 5. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján a végrehajtás felfüggesztése iránt előterjesztett kérelemről {lásd még például: 3026/2022. (I. 19.) AB végzés, Indokolás [25]}.

Budapest, 2024. december 17.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró